

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/1347/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VI.35.006/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (Hevesi Ügyvédi Iroda) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál, amelyben kérte a Kúria Kfv.VI.35.006/2025/5. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott végzés sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvét, a XIII. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az indítvány jogalapjaként az Abtv. 26. §-ára is hivatkozott, azonban ezzel összefüggésben nem adott elő indokolást.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege szerint az indítványozó és egy perben nem álló magánszemély haszonélvezeti jogot alapító szerződést kötöttek, amelynek értelmében az indítványozó javára hathavi határozott időtartamra haszonélvezeti jogot alapítottak. A Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatóság (a továbbiakban: adóhatóság) a vagyoni értékű jog egy évi értéke alapján számolva határozta meg a visszterhes vagyonátruházási illeték összegét. Az indítványozó fellebbezésének nem adott helyt a másodfokú adóhatóság.
- [3] Ezt követően az indítványozó keresete alapján eljáró Szegedi Törvényszék 5.K.701.083/2024/5. számú ítéletében megváltoztatta az adóhatóság határozatát és az illeték összegét a felére mérsékelte, mert az adóhatóság eltért a több éven át folytatott gyakorlatától, amikor az arányosítást nem alkalmazta annak ellenére, hogy

az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvényben (a továbbiakban: Itv.) szereplő szabályozási környezet nem változott.

- [4] A Kúria Kfv.VI.35.006/2025/5. számú végzésével hatályon kívül helyezte az elsőfokú ítéletet és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.
- [5] 2. Az indítványozó a Kúria végzése alaptörvény-ellenességnek a megállapítását és megsemmisítését kérte az Abtv. 27. §-a alapján. Az indítványozó az Abtv. 26. §-át is formálisan megjelölte, azonban alkotmányjogi panaszában nem hivatkozott jogszabály alaptörvény-ellenességére.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria jogértelmezése sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság elvét, mert nem a jog által megállapított működési rendben, a polgárok által kiszámítható keretek közötti jogalkalmazásnak minősül, azáltal, hogy jóváhagyta az adóhatóság azon döntését, amelyben eltért az eddigi arányosítást lehetővé tevő gyakorlatától.
- [7] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdését egyaránt azzal indokolta, hogy a Kúria döntése ellentétes az Itv. 72. § (2) bekezdésével, és a korábbi adóhatósági gyakorlattal, erre tekintettel téves, ellentmondásos, részrehajló, nem megalapozott és indokolása hiányos.
- [8] A tulajdonhoz való jogának sérelmét azzal indokolta az indítványozó, hogy a Kúria döntése folytán kétszer több illetéket kell megfizetnie.
- [9] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [10] Az Abtv. 27. §-a *a)* és *b)* pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [11] A testület megállapította, hogy az indítványozó érintettnek tekinthető és a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette.
- [12] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörére vonatkozó törvényi rendelkezésként az Abtv. 27. §-át. Az indítványozó megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseként az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a XIII. cikk (1) bekezdését és a XXIV. cikk (1) bekezdését valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését.
- [13] Az Alkotmánybíróság Ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) Tü. határozat 32. § (6) bekezdése szerint alkotmányjogi panasz benyújtásának nincs helye – arra tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban van – a Kúria felülvizsgálati jogkörben hozott hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító határozatával szemben, kivéve, ha az a

tartalma alapján – a Kúria kötelező utasítása miatt – az eljárást lezáró döntésnek minősül. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria ítélete az új eljárásra kötelezett elsőfokú bíróság számára az indítványozó által sérelmezett körben kötelező utasítást tartalmaz, így az indítvány benyújtásakor az eljárás már lezártnak minősül, így alkotmányjogi panasz benyújtásának nem volt akadálya.

- [14] Az Alkotmánybíróság előjáróban arra mutat rá, hogy az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére az indítványozó által hivatkozott tartalommal nem alapítható alkotmányjogi panasz, mert az nem tekinthető Alaptörvényben biztosított jognak. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a B) cikk (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt csak két kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében – vizsgálja érdemben. {3033/2013. (II. 12.) AB határozat, Indokolás [7]} Az indítványozó alkotmányjogi panaszát a B) cikk (1) bekezdése vonatkozásában nem ezen esetekre alapította, ezért az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével összefüggésben nem felel meg az Abtv. 27. §-a szerinti befogadhatósági feltételeknek.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése előírja, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat az indítványban megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik.
- [16] Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése, a XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában tartalmaz az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja szerinti indokolást.
- [17] 4. Az Abtv. 29. §-a értelmében alapvető feltétel, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel.
- [18] Az indítványozónak az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével kapcsolatos kifogása kapcsán az Alkotmánybíróság kiemeli, hogy „[...] nem vonható az alkotmányos tulajdonvédelem alá minden olyan ügy, melyben az indítványozó állítása szerint jogsértő bírósági határozatok eredményeként pervesztes lett, és ezért vagyronvesztést szenvedett el (vagyonhiány követeléséhez nem jutott hozzá). Az alkotmányjogi panasz a tulajdonjog sérelmén keresztül nem lehet eszköze vagyoni perekben a bíróságok által elkövetett, egyéb alkotmányossági kérdést fel nem vető, egyszerű törvénysértések orvoslásának.” {3120/2017. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [40], 3007/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [19]}
- [19] Az Alkotmánybíróság előjáróban kiemeli, hogy feladata az Alaptörvényben biztosított jogok védelme, és nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazását felülbírálni, hiszen a bírósági joggyakorlat egységének biztosítása a bíróságok, elsősorban a Kúria

feladata. {3119/2016. (VI. 21.) AB végzés [30] pont, 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés [5] pont}

- [20] Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban látta, hogy a Kúria nem osztotta az Itv. 72. § (2) bekezdésének értelmezésével kapcsolatos álláspontját.
- [21] A Kúria ítéletében részletesen megindokolta, hogy „[a]z új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a Kúria kifejtett jogértelmezése alapján kell eljárnia, és az alperesi határozat jogszerűségéről döntést hoznia, figyelemmel arra, hogy az Itv. 72. § (1)-(2) bekezdései alapján a felperes által megszerzett vagyoni értékű jog értékét az egy évi érték szerint kell meghatározni és az Itv. 19. § (1) bekezdésének megfelelő mértékű illeték kiszabásáról rendelkeznie.” (kúriai végzés [43] pont)
- [22] A Kúria döntésének elvi tartalma szerint „[a]z illeték alapjának meghatározása során a vagyoni értékű jogok értékének megállapításakor az irányadó Itv. 72. § (1) bekezdésében meghatározott, hogy mi minősül egy évi értéknek, a (2) bekezdésben pedig, hogy a meghatározott időre szóló vagyoni értékű jog esetében az értéket az egy évi érték és a kikötött évek szorzata képezi. Töredékévre és ahhoz igazodó arányosítással történő értékmeghatározásra csak az Itv. 72. § (5) bekezdésében az üdülőhasználati jog és szállás időben megosztott használatijoga esetében van lehetőség.” (kúriai ítélet [44] pont)
- [23] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének és XXVIII. cikk (1) bekezdésének megsértését állító indítványi résszel összefüggésben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a Kúria részletesen megindokolta, hogy miért nem osztotta az indítványozó álláspontját az Itv. 72. § (2) bekezdésének értelmezésével összefüggésben, amely kapcsán az Alkotmánybíróság utal arra, hogy gyakorlata szerint nem foglalhat állást a bíróság döntési jogkörébe tartozó bizonyítékértékelési, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésben. {3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]; 3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]; 3098/2014. (IV. 11.) AB végzés, Indokolás [28]}
- [24] Az indítványozó a támadott végzés alaptörvény-ellenességét egyebekben nem indokolta, az Alkotmánybíróság nem talált olyan körülményt, amelyet a tisztességes hatósági illetve bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben, alkotmányos jelentőségű eljárási szabályok érvényesülését érintő, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésként vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességgént lehetne értékelni.
- [25] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási feltételek teljesülése hiányában – az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2025. október 14.

Dr. Juhász Miklós s.k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s.k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s.k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s.k.,
alkotmánybíró